

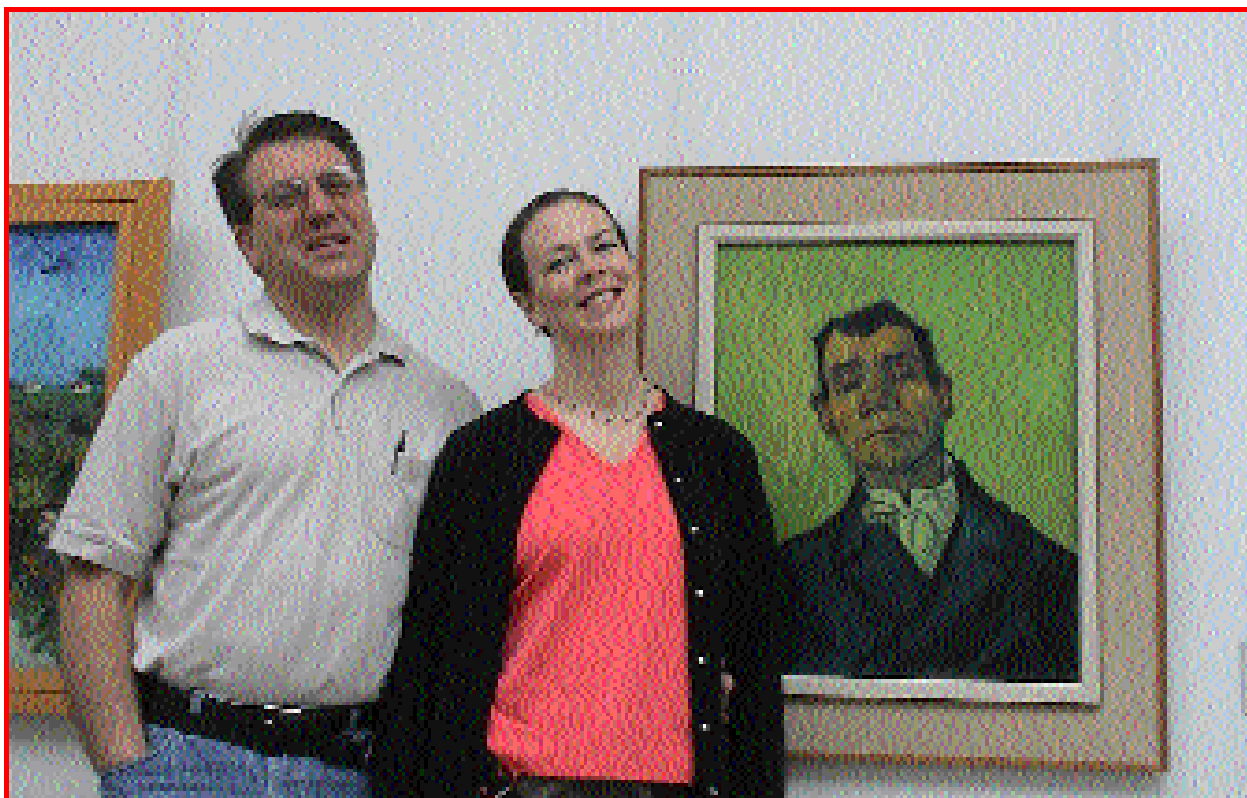

SomSEN horizon

Nieuwe avonturen:

Jaargang 7 - nummer 14 - November 2004

- Een Yankee in het Paradijs
- Dennis Somsen, de held van Aalten
- Badmeester, weet jij wat een vlieg doet in de melk?
- Julia Somsen trekt op met Paula Crist-Somsen
- Hoopman-jaren van een Eibergense jongen
- De Apeldoornse Vierdaagse
- Somsen Boottocht + Campingweekeinde

Halfjaarlijks familiemagazine

Bestuur Somsen Stichting

Theo Somsen [227], *voorzitter*
Hindenhoek 11, 8172 AC Vaassen
tel.: 0578-572 867
E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Gree van Daatselaar-Somsen [53]
vice-voorzitter
Esstraat 22, 7131 CT Lichtenvoorde
tel.: 0544-375 783
E-MAIL: GREE.VD.SOMSEN@HETNET.NL

Margriet Iserief-Somsen [2878], *secretaris*
Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort
tel.: 033-461 96 43
E-MAIL: SOMSENSTICHTING@CASEMA.NL

Ada Somsen [75], *penningmeester*
Leusdenhof 298, 1108 DP Amsterdam Zuidoost
tel.: 020-696 18 34
E-MAIL: ADASOMSEN01@ZONNET.NL

Wim Somsen [518], *2e secretaris*
Hoge Heurnseweg 8, 7095 CJ De Heurne
tel.: 0315-652 115
E-MAIL: SOMSEN@UWNET.NL

Berto Somsen [423], *2e penningmeester*
Burg. Wilhelmweg 27, 7151 AA Eibergen
tel.: 0545-476 272
E-MAIL: BCSOMSEN@CS.COM

Helmut Somsen [1562], *lid*
Provinzialstrasse 70, 46499 Hamminkeln
Bundesrepublik Deutschland (BRD)
tel.: 0049-287 35 36
E-MAIL: HELMUT.SOMSEN@T-ONLINE.DE

Johan Somsen [1089], *lid en vertaler*
Somsen Horizon (Engels)
Schietaanweg 11, 8162 GP Epe
tel.: 0578-629 893 / 06 290 324 84
E-MAIL: JOHAN.F.SOMSEN@WXS.NL

Adviseurs Somsen Stichting

Dick Somsen [130], *genealogische bestanden*
Monteverdilaan 175, 8031 DL Zwolle
tel.: 038-454 23 60
E-MAIL: SOMSEN.DJ@NET.HCC.NL

John Somsen [2353], *USA en Internet*
35 Springdale Avenue, Holyoke,
MA. 01040-3421, USA
tel.: 001 413 538 77 24
E-MAIL: SOMSEN@CROCKER.COM

Ben Somsen [396], *audio-visuele ondersteuning*
Lariksweg 1, 7151 XW Eibergen
tel.: 0545-472 546, fax.: 0545-475 359
E-MAIL: BENSOMSENVIDEO@TREF.NL

Internet

Somsen website: <http://www.somsen.org>

Bankzaken USA

Mrs Marieke Edwards-Jager Gerlings [725]
920 East Bay Dr. NE# 3D301, Olympia,
WA. 98506-1222, USA
tel.: 001 360 786 15 83
E-MAIL: HOLLAMER@AOL.COM

Doelstelling Somsen Stichting*De Stichting heeft ten doel:*

het bewaren en bevorderen van de saamhorigheid tussen personen welke de familienaam Somsen dragen, aan hen gerelateerd zijn of waren dan wel in hen geïnteresseerd zijn.

De Stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:

- het verrichten van historisch onderzoek naar de regio- en familie-geschiedenis;
- het verzamelen van historische documentatie en genealogische gegevens;
- het aanleggen en beheren van een (familie)archief en databestanden;
- het uitgeven van een periodiek;
- het verstrekken van informatie aan personen, instellingen en instanties;
- het organiseren van activiteiten ter realisering van het doel van de stichting.

Colofon**Somsen Horizon**

is een uitgave van de Somsen Stichting

Verschijningsfrequentie: 2 x per jaar, in mei en november

Opplage: Nederlands: 200, Engels: 100

Donateurs

Het blad wordt gratis toegezonden aan de donateurs van de Somsen Stichting, die jaarlijks minimaal € 15,= overmaken op: **giro 79 09 885** t.n.v. Somsen Stichting, Amsterdam

Kopij

Redactie Somsen Horizon

E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Secretariaat

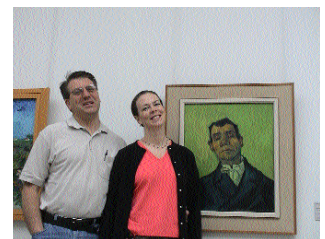
Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort, tel.: 033-461 96 43

E-MAIL: SOMSENSTICHTING@CASEMA.NL

Inhoud

Bestuur en Adviseurs, Colofon en	
Doelstelling, Inhoud	2
Voorwoord / Uitslag Prijsvraag	3
Een Yankee in het Paradijs	4
Dennis Somsen, de held van Aalten	6
Julia Somsen trekt op met Paula	
Crist-Somsen	7
Een schitterende tijd in Deephaven	8
De Apeldoornse Vierdaagse	9
Hoopman-jaren van een Eibergense jongen	10
Deventer-Zutphen-Doesburg	13
Badmeester, weet jij . . .	15
Campingweekeinde IJzerlo	18
Familieberichten	19
Boottochtcollage	20

We staan overname van tekst graag toe, mits met bronvermelding.

Op de omslag

Brad Olson [3891] en Darla Olson-Vandersluis [3942] in het Kröller-Müller museum (Hoge Veluwe)

Lay-out: Bep Berkhoff-van den Boom
Druk: Feluagroep, Apeldoorn

Voorwoord

Tot het midden van de 19de eeuw waren de Somsens erg honkvast. Het woord 'reizen' kwam niet voor in hun vocabulaire. Ze bleven het liefst thuis in Aalten en een paar buurtschappen, zoals IJzerlo, Lintelo en Barlo. Begrijpelijk, want hoe mooi is ook dit gedeelte van De Achterhoek!

Als ze er al op uit trokken dan ging het veelal om het bezoeken van familie die in de buurt woonde of om pret te maken met de knapen en deerntjes in de aanpalende dorpen. Dat is sindsdien wel drastisch veranderd! Nu wonen ze zo ongeveer overal op de wereld en zijn het echte globetrotters geworden. Maar het aardige is dat ze er vaak niet alleen op uit trekken om de bekende toeristische landen en trekpleisters te bezoeken, maar ook elkaar. Andere familieleden dus, die zij soms niet eerder ontmoetten. De afdeling 'Reizen' van de Somsen Stichting wordt van tijd tot tijd door hen ingeschakeld, met als gevolg dat de gewenste ontmoeting wordt geregeld.

Zijn het nu gewoon gezellige mensen, die Somsens, of moeten wij met hen begaan zijn omdat zij lijden aan de afwijking: familieziek? Als bestuur houden wij het op het eerste! Om ook u daarvan te overtuigen treft u in deze editie een tweetal verhalen aan over jonge globetrotters: Julia uit Duitsland en uit de USA: Brad en Darla Olson-Vandersluis.

Julia is een 100% DNA-Somsen en Brad Olson naar schatting 20%,

maar zelfs dan blijven de Somsen-genen nog opspelen.

Maar Somsen Horizon bevat meer verhalen over de **VOLGENDE GENERATIE**.

Een generatie die ooit (hopelijk) het werk van onze familiestichting zal voortzetten. En een generatie die wij als bestuur tot inzet en hoofddoelgroep willen maken van de derde wereldwijde reünie in 2007, die in Nederland zal plaatsvinden. Uw hulp kan er nu al in bestaan om die volgende generatie te enthousiasmeren

voor dat evenement. U kunt hen bijv. stimuleren zich aan te melden voor de organisatie van die reünie en/of hen verrassen door hen de status van donateur te schenken.

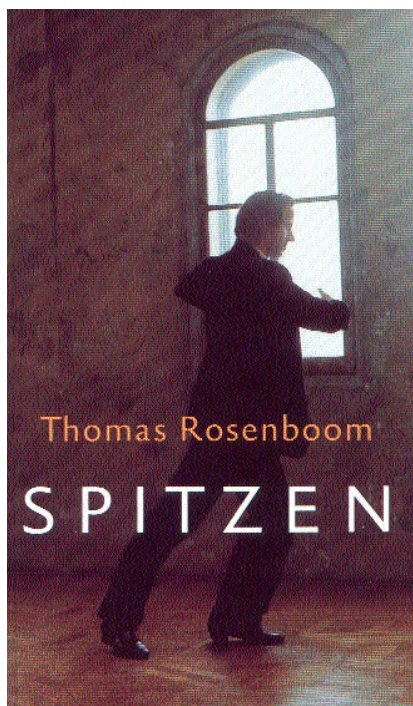
Zo worden zij dan o.a. op de hoogte gehouden van de plannen voor de komende 2007-reünie!

Een telefoontje naar ons secretariaat (033-461 96 43) of een dito meeltje is al voldoende:

SOMSENSTICHTING@CASEMA.NL

Uitslag Prijsvraag

Weet u het nog? Onze prijsvraag in het vorige nummer met als vraag: *Aan welke Somsen viel de eer te beurt om op ruim 700.000 omslagen van het Boekenweekgeschenk 2004 te prijken?*

Boekenweekgeschenk 2004
met tango-danser Steven (Joop)
Somsen

Wij gaven u twee aanwijzingen om u op weg te helpen, want ja: niet iedereen kent iedereen.

De hints waren: Hij is geboren in 1949 en zijn P-nummer is 411. Dat heeft kennelijk geholpen want 10 lezers gaven de enige, goede oplossing: Steven (Joop) Somsen. Op pagina 240 van het familieboek vindt u de tegenwoordig in Amsterdam wonende Joop terug.

Tijdens het campingweekeinde heeft een uiterst integere jury de antwoorden beoordeeld én de loting verricht. Uit de hoge hoed toverden zij de drie volgende prijswinnaars te voorschijn:

1ste prijs: Mw. W.E. Gerritsen-Somsen (geb.1917) uit Dinxperlo. 'Tante Zus' ontvangt een enorme bos bloemen.

2de prijs: Mw. A.K. Rodenburg-Somsen (geb.1937) uit Maarn. Ariaan Rodenburg wint een boek vol wandelroutes.

3de prijs: Frederiek Stadler (geb.1994) uit Didam.

De kinderboekenweek zit er net op, dus zij krijgt een mooi (meisjes?) boek toegezonden.

Knap speurwerk voor een 10-jarige!

Alle inzenders bedanken wij, de drie winnaars feliciteren wij en de onkreukbare jury komt in aanmerking voor een eervolle vermelding vanwege hun belangeloze inzet!

■

Een Yankee in het Paradijs: een Nederlands Dagboek

door Bradley Richard (Brad) Olson [3891]

30 april 2004. *Jan Hendrik Somsen, mijn betovergrootvader die hier per schip aankwam, ik moet nu zo sterk aan je denken nu ik de Atlantische oceaan oversteek, maar dan in tegengestelde richting. Ik heb het Andesgebergte overgestoken, de Evenaar en het Rotsgebergte, maar deze nieuwe oversteek roert mij op een nieuwe manier.*

*Alle landen zijn oude landen
In de eeuwenoude geschiedenis van dit
land zijn er bisonen en vlakten
Oude volkeren met hun schittering en
gebreken*

*Maar het zijn niet mijn mensen, noch
hun schittering of gebreken
Deze oudheid is mijn oudheid niet
Ik ben een nakomertje in de millennia
van dit land*

*Hoe zal het zijn
Hoe zal mogelijk zijn te lopen
Op het land waar je moeders moeders
moeders
Vaders Moeders Vaders Vaders
Moeders Vader
Zaaide en oogstte*

*Zo'n herhaling klinkt overtoollig
Alleen al omdat wij intelligente Yankees
Geologische tijdperken kunnen
benoemen
Maar we kunnen nog geen half dozijn
generaties begrijpen*

1 mei 2004. De nacht is veel te snel gegaan en toch ook te langzaam, terwijl ik mezelf verdwaald voelde in de onderwereld van het alsmär passerende van tijdzones. Neef Theo Somsen (een neef in de achtste graad om precies te zijn) pikt ons op bij het vliegveld en haalt koffie voor ons. Darla [3942], mijn vrouw, en ik ontdekten tot onze grote vreugde dat het net zo gemakkelijk is goede koffie te vinden in Nederland als slechte koffie thuis. Zelfs de benzinstations waar we kwamen verstreken verse kopjes espresso-koffie. Slecht geslapen, een nieuw land, een vertrouwd, glimlachend gezicht en een lekker kop koffie: het

ziet er nog niet zo slecht uit voor deze twee Amerikanen.

Ik vertel Theo dat Darla 100% Nederlands is - meer dan waar ik op kan bogen - met namen in haar familie als Vandersluis, Pollema, Vermeer en Te Slaa. Theo kondigt aan dat we vanavond eerst een bezoekje gaan brengen aan Harderwijk, een stad waar ze zeer waarschijnlijk voorouders van haar zal vinden. We rijden naar Vaassen en ontmoeten Josette. We laden onze bagage uit en rijden naar Harderwijk, wandelen er door de stadspoort, bezoeken de kerk en proeven paling...

Palingkraam in Harderwijk
(niet besteed aan Darla)

*Zou jij hier kunnen wonen?
Vraag ik mijn vrouw
Mijn neef interrompeert
Zou jij hier kunnen wonen!
Natuurlijk zou je dat kunnen
Je voorouders hebben hier jaren
gewoond
Eindeloos veel jaren
Jij bent alleen maar even weg geweest
Je hebt een tijdje gereisd
Welkom thuis*

2 mei 2004. We reizen naar Zutphen voor een dienst in de Grote Kerk. We luisteren naar het geweldige orgel dat

weerklinkt in de grote stenen ruimte, iets dat Darla en ik me zullen herinneren als een van de meest ontroerende ervaringen van onze reis. 'Grote orgels hebben grote organisten', vertelt Theo ons. We gaan daarna de trap op om te organist te ontmoeten en vervolgens maken we een rondwandeling door de kerk.

Sint Walburgiskerk - Organist Klaas Stok

*We lopen door straten
Waar eens Spaanse soldaten
De verdedigers van Zutphen vervolgden
Ik kan de eeuwen ruiken*

*Mijn neef vertelt over de jaren 1500
Zoals jij of ik me dingen kunnen
herinneren van de jaren vijftig
En ik voel de herinnering tot in
mijn botten*

Uitsmijter

Na de kerk gaan we op weg naar Aalten en lunchen we in wat eens Tante Mina's (Heersink) restaurant was. Darla en ik proberen een uitsmijter, brood met ei erop en kaas of vleeswaren. We bezichtigen de kerk van Aalten. Ik sta op de preekstoel en praat in op Darla en Theo. Ik wil toestemming vragen aan de gids maar hij schijnt ons te willen negeren terwijl hij een groep Duitse toeristen wat probeert bij te brengen. Hij draait zich om, Theo en Darla halen me ertoe over een stille maar diep vanuit het hart gevoelde zegening te geven voor alle stervelingen die door deze deuren zijn binnen gekomen, of dat nu kort of lang geleden is, terwijl ik al die tijd over mijn schouder kijk om de gids in de gaten te houden opdat hij niet op ons zal gaan mopperen. Later bezoeken we het Japikshuis en het Somsenhuis. Ik zie

USA-predikant op de Aaltense kansel

de lindeboom die zovelen van jullie geplant hebben in 1997 en ik lees de inscriptie. Ik ben geroerd bij het zien van deze gebouwen die al door zovelen van jullie bezocht zijn. Verder bezoeken we het Rensink-huis, het huis waar Jan Hendrik en Janna woonden, vlak voor ze naar Wisconsin kwamen. Daar treffen we de heer Rensink aan. Hij laat ons het huis en het erf zien. Dan geeft hij ons twee plavuizen, die ergens buiten op een stapel lagen sinds hij ze vervangen had door nieuwe.

Hij vertelt ons dat het de oorspronkelijke plavuizen waren die bij de ingang naar het huis lagen. Ik neem deze schatten behoedzaam mee. (In een ander artikel hoop ik er meer over te vertellen).

*Ik, Bradley, zoon van Marilyn,
Dochter van Gezina genaamd Celia,
Dochter van Harmina, dochter van jou,
Eerstgeborene van een eerstgeborene
van een eerstgeborene
Van een eerstgeborene van jou, die als
vierde geboren werd
Ik houd in mijn handen
Wat jouw voeten zo vaak hebben
aangeraakt
Waarschijnlijk met klompen die je zelf
gemaakt hebt
En ik vraag me af wat jij nu tegen mij
zou zeggen
Over de wegen die we allemaal zijn
ingeslagen
Ik zou willen dat
Ik enkele ogenblikken met jou in jouw
keuken kon zitten
En samen met jou iets warms kon
drinken
En met mijn betovergrootmoeder*

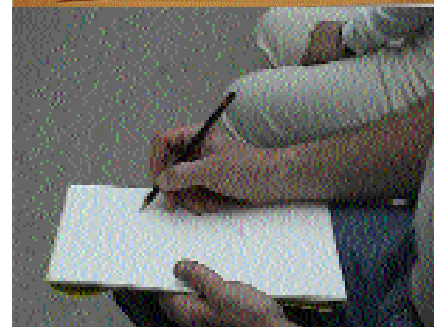
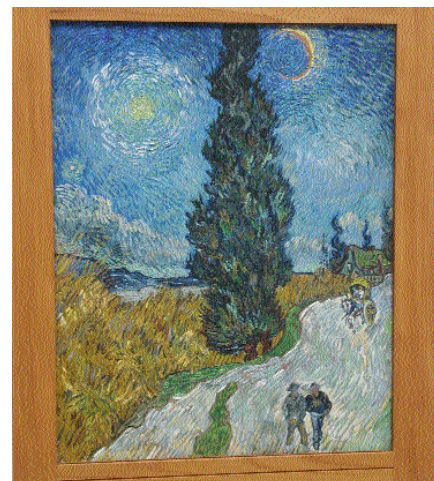
Hollandse sigaren

3 mei 2004. Darla en ik lenen Theo's PT Cruiser om door Nederland te toeren op weg naar Zeeland waar ik mijn nieuwe supervisor in de Verenigde Bijbel Genootschappen graag wilde opzoeken. De kilometers vliegen voorbij. We vullen onze ogen met de beelden van dit land.

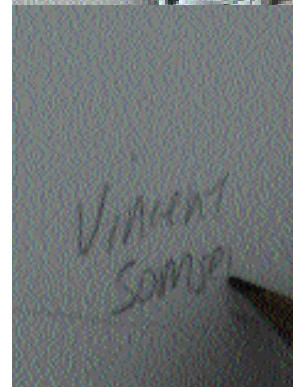
Terug in Vaassen besluiten we Theo te verrassen door zijn Cruiser te wassen. In plaats daarvan verrassen we hem met een afgebroken antenne; die hadden we vergeten in te drukken in de wasstraat (de antennes in onze beide auto's kunnen niet ingetrokken worden en overleven de wasbeurten). Theo vertelt me dat we quitte staan, want ik had de tank volgegooid, hoewel hij waarschijnlijk wel een nieuwe

antenne moeten importeren uit Detroit en die met dure Euro's moet betalen.

Die avond gaan we met zijn allen naar Deventer voor een korte rondwandeling en een maaltijd bij de Griek. Darla neem een teug pure Ouzo (Griekse anislikeur) in de veronderstelling dat het water is en is daardoor totaal verrast. De rest geeft ze aan Theo.

Vincent Somsen aan het werk

4 mei 2004. Theo neemt ons mee naar het Kröller-Müller museum om o.a. de schilderijen van Van Gogh te bezichtigen. We mogen daar schetsen en foto's maken zoveel we willen (we mogen echter geen flits gebruiken, geen markeerstiften en geen verf). Verbazingwekkend! Ongehoord! Al heel lang heb ik gehouden van de kleuren en de penseelstreken van Vincent, ik heb me er altijd mee verwant gevoeld. Maar nu, zo dichtbij, nu ik door zijn land gereden en gewandeld heb, zo dicht bij het schildersdoek geweest ben, nu kan ik me voorstellen dat ik hem hoor ademen, misschien in zichzelf hoor praten terwijl hij kleur op kleur stapelt. Er klinkt muziek in mij, zo groots als die van het grote orgel in Zutphen.

We maken een tochtje en ik ben teleurgesteld te ontdekken dat Kenneth Snelson's *Naalddoren* gerepareerd wordt na schade door de wind. Mijn zoon Isaac studeerde Tensigrity, een methode om te bouwen zonder gebruik te maken van torsie, alleen van stangen en kabels, en hij had foto's gezien van de Naalddoren.

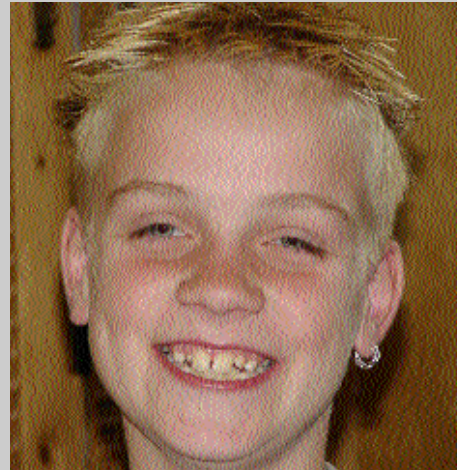
Anne Frank beeldje in Amsterdam

Eenmaal terug in de Cruiser gaan we op weg naar Amsterdam. Na een prachtige tocht door de grachten zet Theo ons af bij Hotel de Herbergh, eigendom van weer een Somsen: René [429].

Dennis Somsen, de held van Aalten

Twaalf jaar is hij pas en toch heeft hij al een indrukwekkende prestatie geleverd. Dankzij Dennis Somsen [1113] kunnen twee kinderen van drie en vijf jaar hun onvrijwillige bad in de Keizersbeek navertellen. Vooral voor de jongste van de twee had het er zonder Dennis' resolute ingrijpen somber uitgezien. Met het jongetje op zijn schouder en het meisje dat zich aan het jongetje vasthield, bereikte Dennis op 12 juni veilig de oever van de Keizersbeek in Aalten.

Volgens een leerling uit groep zeven van de *Broekhofschool* te Aalten had een andere jongen de peuter wijs gemaakt, dat hij op een bepaald stuk gras bij de beek kon staan. Dat ging dus niet, met als gevolg dat het knaapje in het water viel. Zijn oudere zusje zag dat en wilde hem te hulp schieten. Het ongelukkige resultaat was dat er op een gegeven moment twee kinderen in het diepe water van de Keizersbeek lagen te spartelen. Levensgevaarlijk! Dat was op zaterdag 12 juni rond de klok van half vijf.

Dennis Somsen

Pardoes in de beek

Dennis zag de kinderen, evenals een vriendje van hem.

Laatstgenoemde wilde echter eerst z'n schoenen uittrekken. Dennis duurde dat allemaal te lang. Zonder zich te bedenken rende hij naar de plek, waar beide kinderen in het water waren gevallen, en sprong pardoes in de beek. Het resultaat is bekend. Dennis' moeder, Henny Somsen-Lammers [706] gehuwd met Arent Jan Somsen [705], nam de volgende dag een kijkje op de bewuste plek vlak bij de stuw in de Keizersbeek. Zij was danig onder de indruk van wat ze er zag. De schrik sloeg haar om het hart toen ze zich realiseerde wat er allemaal mis had kunnen gaan de dag er voor.

Het water ter plaatse was zo diep, dat haar zoon Dennis er niet kon staan, en zeker niet de twee geredde kinderen. Het jongetje was op het moment dat Dennis hem vastgreep, al diverse malen onder water verdwenen. Dennis, die in het bezit is van het zwemdiploma A en B, vertelde dat het water in de beek erg koud was. Een warme douche thuis deed wonderen.

Het water ter plaatse was zo diep, dat haar zoon Dennis er niet kon staan, en zeker niet de twee geredde kinderen. Het jongetje was op het moment dat Dennis hem vastgreep, al diverse malen onder water verdwenen. Dennis, die in het bezit is van het zwemdiploma A en B, vertelde dat het water in de beek erg koud was. Een warme douche thuis deed wonderen.

Heldhaftig

Inmiddels heeft hij zijn verhaal al diverse keren verteld, ook op de *Broekhofschool*. Iedereen prees hem over zijn optreden. 'Hij is klaar voor het diploma *Reddend Zwemmen*', zegt Henny Somsen lachend. En serieus: 'We vinden het heel goed en dapper van hem.'

De ouders van de geredde kinderen beseften eerst niet aan wat voor gevaar hun beide kinderen ontsnapt waren. Pas nadat met name de jongste van het tweetal moeite bleek te hebben met het in bad gaan, ging er bij hen een lampje branden.

Als dank voor zijn heldhaftig optreden hebben ze Dennis inmiddels een bos bloemen en een envelop met inhoud gebracht.

Met toestemming overgenomen uit:

Achterhoek Nieuws, juni 2004

(met een kleine aanvulling van Somsen Horizon redactie)

Julia Somsen (Duitsland) trekt op met Paula Crist-Somsen (USA)

Fan-mail krijgen wij maar zelden. Maar een brief als deze maakt alles weer goed!

Zelfs zonder toestemming van Paula Crist-Somsen [816] en Julia Somsen [1571] durven wij het aan hun brief aan ons aan de openbaarheid prijs te geven. Zozeer voelen wij ons gestereld!

Beste Johan en Theo,

Terwijl jullie beiden in het gezelschap waren van Somsens, waaronder Helmut en Liesel, op het camping-weekend in IJzerlo, woonde Julia een andere familiebijeenkomst bij in Deephaven, Minnesota, bij mijn familie: Bruce, Melissa en Adrienne en mijn zusters Mary Somsen-Gilbert en haar man Michael, Cindy Somsen-Zignago, haar man Ron en hun zoon Darin en onze broer Bill en zijn vriendin Julie. We hadden een gezellige familie picknick bij Mary thuis; we zetten Julia lekker Amerikaans eten voor: kip en rundvlees op de grill, bonen, sla, groenten met dipsausjes, komkommersalade en om te zondigen enkele heerlijke zoete repen. (die vond Julia het lekkerst!!!) Julia en ik hebben gereisd en we zijn ook een dag naar Winona, Minne-

sota, geweest om de Somsen Hall op de campus van Winona State University te bezoeken. Zoals jullie weten is de Somsen Hall genoemd naar Stephen Somsen, een oom van Henry Northrop Somsen en oudoom van Stephen Duncan Somsen. We werden als vorsten behandeld toen we een man, die toevallig de President van de Universiteit bleek te zijn, vertelden dat we Somsens waren. We werden met allerlei kleine cadeautjes overladen, wat ons erg trots maakte. We hebben een tussenstop gemaakt in Rochester, Minnesota, om Henry Northrop Somsen een bezoekje te brengen. Hij vierde op 12 August zijn 95ste verjaardag en we hebben alledrie erg genoten van het bezoek aan hem in zijn appartement. We hebben daarna veel gesproken met zijn zoon Stephen in Mukilteo, Washington.

Dat was vooral erg leuk voor Julia omdat Stephen met zijn gezin bij Julia en haar ouders logeerde tijdens de grote Familie reünie in 1997. Het is 2 september en Julia is al zes weken bij ons. De tijd is zo snel gegaan en haar bezoek is zo ontzettend

I-r: Julia, Henry Northrop en Paula

tend plezierig geweest. Over twee dagen moet ze terug naar huis en ik geloof niet dat iemand van ons klaar is voor haar vertrek. Vanavond zijn we uit eten gegaan: een afscheidsdiner in het centrum van Minneapolis. We konden de verleiding niet weerstaan nog een paar foto's te maken van Julia met ons gezin. We hebben er oprecht van genoten haar deze zomer in ons gezin te hebben. Een van de slaapkamers hebben we omgedoopt tot: Julia's room. We dachten dat jullie het vast wel leuk zouden vinden een paar foto's te bekijken van de leuke tijd die we hebben gehad. Ik hoop dat de vier foto's gemakkelijk en snel naar jullie computers doorgestuurd kunnen worden. We kijken nu met hernieuwde belangstelling uit naar de volgende familiereünie aan jullie kant van de Atlantische Oceaan. We hebben er weer familie bij gekregen die heel dicht bij ons is komen te staan. Ik hoop dat jullie en de Somsen Stichting beseffen wat een prachtig werk jullie gedaan hebben door alle Somsens bij elkaar te brengen. Terwijl Julia over mijn schouder meekijkt, weet ik dat ik jullie ook namens haar heel erg mag bedanken.

Love,

Julia en Paula
3 september 2004

Julia (tweede van links op de voorste rij) temidden van haar USA-familie

Een schitterende tijd in Deephaven

door Julia Somsen [1571]

Door tussenkomst van de onze familiestichting heeft Julia Somsen, een Somsen uit de Duitse tak van onze familie, een stageplaats gevonden in het gastvrije huis van Bruce en Paula Crist- Somsen in Deephaven, MN, USA. Julia studeert Engels en Duits en ze heeft een prachtige stageperiode gehad in de USA. Behalve een zeer nuttig bestede tijd, heeft ze ook op een geweldige manier familiebanden aangehaald. In een ander artikel in dit nummer treft u een brief aan van de hand van Paula Crist-Somsen met haar kijk op deze gebeurtenis.

Sinds oktober 2002 studeer ik Duits en Engels aan de universiteit in Dortmund om mijn bevoegdheid voor lerares te behalen. Omdat een verblijf in een Engelstalig land vereist is, heb ik me afgevraagd of de grote en internationale Somsenfamilie me zou kunnen helpen een logeeraadres te vinden in het buitenland. Twee telefoontjes, één met Theo Somsen en één met Johan Somsen, leidden ertoe dat ik terecht kon bij Paula Crist-Somsen en haar man Bruce Crist. Ze wilden mij met alle plezier onderdak bieden en vroegen de eerste keer, toen we elkaar ontmoetten, al wanneer ik hun later weer zou komen opzoeken.

Ik kon nauwelijks wachten tot 25 juli van dit jaar, de datum dat mijn reis zou beginnen. Ik zou in Amsterdam op het vliegtuig naar Minneapolis stappen. Na aankomst op het vliegveld van Minneapolis vroegen de douanebeambten me naar het precieze adres van mijn gastfamilie, maar ik kon niet op de straatnaam komen. Dat bleek een groot probleem te vormen en een douanier vertelde me dat ik het volgende vliegtuig terug kon nemen. Ik raakte zo overstuur en was zo van de wijs gebracht dat ik met alle geweld probeerde hem ervan te overtuigen dat ik eerlijk was en dat deze familie echt bestond. Terwijl ik steeds

nerveuzer werd, wees ik op mijn Somsen T-shirt en een andere douanebeambte, die erg vriendelijk was, kwam me toen helpen om de USA binnen te komen. Ik vertelde hem mijn verhaal en vroeg hem of hij Paula wilde zoeken die in de aankomsthal van het vliegveld stond te wachten. We droegen allebei Somsen T-shirts en daarom was het gemakkelijk voor hem haar te vinden.

Met een brede grijns kwam hij bij me terug en zei dat hij haar bij de aankomsthal had gevonden en dat hij van haar het juiste adres had gekregen. Na korte tijd mocht ik door de douane en ik ontmoette Paula en Bruce voor de eerste keer.

Het Somsen T-shirt opent alle grenzen!
(archieffoto: reünie 1997)

I-r: Paula en Julia voor de Somsen Hall

Paula droeg haar Somsen-shirt en had bovendien een groot bord met mijn naam erop en ook nog een aantal Somsen-stickers. We moesten allen lachen om mijn ervaring op het vliegveld en dat zou het begin vormen van een geweldige tijd bij Paula en Bruce en hun dochters Adrienne, Melissa, Jennifer en haar man Matt. We hebben veel interessante tochten gemaakt, hebben veel plezier gehad tijdens een familie-picknick, hebben de Somsen Hall bezocht op de Winona State University, ontmoetten Henry Somsen in Rochester en hebben nog veel meer leuke dingen gedaan. Zij hebben het voor mij mogelijk gemaakt zes weken in de USA door te brengen: geweldige mensen van wie ik veel ben aan houden! Ik wil ze heel hartelijk bedanken en ik mis ze nu al ontzettend. Ik hoop dat we elkaar spoedig in Europa zullen weerzien!

De Apeldoornse Vierdaagse

door Ben Somsen [438]

Wandelen is de oudste sport ter wereld, die al werd beoefend door Adam Somsen (zie pag. 14 en 15 van ons familieboek). Geen wonder dus dat zijn verre nazaten nog steeds genieten van de wandelsport. En het maakt hen eigenlijk niet uit w  r ze wandelen. Lees maar en wie weet krijgt ook u de kriebels!

Poster Apeldoornse Vierdaagse 2004

Na viermaal in Nijmegen de 40 kilometertocht gelopen te hebben moest ik dit jaar uitwijken naar de Apeldoornse Vierdaagse. Mijn aanmelding voor Nijmegen kwam te laat en ik was net als zo velen nogal teleurgesteld. Deze twee wandelsportevenementen zijn eigenlijk niet met elkaar te vergelijken, zo is mijn ervaring. In Nijmegen lopen ruim 40.000 deelnemers terwijl Apeldoorn al is volgeboekt met ca. 10% van dat aantal. Bovendien kan men in Nijmegen, door het grote aantal deelnemers, alleen maar op brede en goed geplaveide wegen lopen. Alleen op de derde dag gaat het Nijmeegse parcours door de bossen: de gevreesde 'Zeven Heuvelen Weg'.

Dat is in Apeldoorn allemaal anders, zie het onderstaande programma. De start- en finishplaats is daar het sportcomplex van de voetbalvereniging 'Victoria Boys'.

dinsdag 13 juli

Eerste wandeldag: richting Lieren, Loenen en Beekbergen, met muziek bij de Loenense waterval.

woensdag 14 juli

Tweede wandeldag: richting Beekbergen, naar het Landgoed Bruggelen, Lierderbos, Woeste Hoeve en de buurtschap Groenendaal.

donderdag 15 juli

Derde wandeldag: richting Assel, Hoog-Buurlo, Radio Kootwijk, Kootwijk, Assel en Hoog Soeren, met muziek bij de brandweerkazerne in Hoog Soeren.

vrijdag 16 juli

Vierde wandeldag: richting Ugchelen, Woeste Hoeve, Hoenderloo, Ugchelen en ... Apeldoorn!

Hier gaan we ook door dorpen en plaatsen maar deze liggen midden in de bossen van de Veluwe. Het merendeel van de tijd loop je dus op bospaden die soms zo smal zijn, dat je achter elkaar moet lopen. Als je de verschillen samenvat dan is de Apeldoornse Vierdaagse mooier en rustiger maar ook zwaarder, ter-

rechts: Ben Somsen

wijl het in Nijmegen veel gezelliger is. Niet alleen omdat het veel massaler is maar ook omdat in bijna iedere plaats de doorkomst een feest is! In de doorkomstplaatsen in Apeldoorn kijkt men niet eens naar je. Overigens moet ik zeggen dat men er op de slotdag wel van alles aan deed om meer sfeer te creëren: zo was er in de muziktent in Hoenderloo een concert door de fanfare 'Muziekvrienden' uit Boekel en speelde bij de binnenkomst in Apeldoorn een draaiorgel zeer opgewekte muziek. De binnenkomst van de deelnemers werd opgevrolijkt met een optreden van fanfare-orkesten en het trompetterkorps van de Koninklijke Marechaussee op het sportcomplex.

Medaille voor de 4 x 30 km. tocht

Het Finish-festival vond plaats in de feesttent op het sportcomplex van de 'Victoria Boys'.

Helaas werkte het weer op de laatste dag niet mee: 's ochtends regende het, evenals in de namiddag en avond waardoor nogal wat programma-onderdelen in het (regen)water vielen.

Tot slot nog een oproep! Zijn er onder de Somsens wandelaars die het leuk vinden om elkaar volgend jaar in Nijmegen of Apeldoorn te ontmoeten en om eventueel samen te lopen?

Neem dan contact met mij op via telefoonnummer 075-616 85 23 of via e-mail:

CORRY-BEN.SOMSEN@PLANET.NL

Hoopman-jaren van een Eibergense jongen

door Dick Somsen [408]

Op ons verzoek (red.) heeft Dick Somsen (geb.1940) uit Eibergen herinneringen opgeschreven aan een kleurrijke en leerzame periode van zijn leven, die hij doorbracht in IJzerlo, de bakermat van veel Somsen-verhalen. Al jong kwam hij terecht bij de Familie Hoopman, later de firma Hoopman, geparenteerd aan de Somsen-familie.

Dick vertelt:

In *Omnes Generationes*, het grote Somsenboek, vindt u mijn naam, Dick Somsen, op pagina 200, zoon van Dirk Johan Somsen [361] en Willemina Hendrika Somsen-Smits [362].

De voorgeschiedenis van de Hoopman-jaren vat ik voor alle duidelijkheid kort samen, in chronologische volgorde.

Mijn opa, Berend Hendrik Somsen [344] overleed op achttien januari 1918 op 35-jarige leeftijd. Mijn oma Gesina Joh.Th. Navis [345] bleef achter met vier jonge kinderen, hetgeen in die tijd, zonder alle huidige sociale voorzieningen, bijzonder moeilijk was. Zoals toentertijd gebruikelijk was ontfermden zich in dergelijke gevallen familieleden vaak over één of meer kinderen. Zo kwam mijn vader in 1915 bij oom Jan Hoopman [351] en tante Anna Hoopman-Somsen [350] in IJzerlo terecht. Tante Anna was een zuster van mijn overleden opa. Op dat moment hadden zij één dochter, Lien [376], later zouden er nog meer dochters en een zoon volgen, Bram [381] genaamd.

Streng, maar rechtvaardig

Mijn vader heeft ongeveer tien jaar in IJzerlo gewoond. Hij heeft daar zijn jongensjaren doorgebracht en is ook daar naar de lagere school geweest. Na de lagere school werd vader aan het werk gezet in de smederij annex fietsenmakerij van oom Jan Hoopman. In die tijd heeft hij ook het vak van elektricien geleerd. Uit latere verhalen heb ik wel begrepen dat oom Jan streng, maar rechtvaardig was; deze levenshouding heeft mijn

Dick Somsen

vader gevormd en werd later thuis ook toegepast.

Zoon Bram heeft mijn vader altijd als een oudere broer beschouwd, zo vertelde hij mij later.

Toen mijn vader naar Eibergen verhuisde, mijn oma was inmiddels hertrouwd met Nijman en woonde ook daar, heeft hij het gezin van de familie Hoopman altijd als zijn tweede thuis beschouwd. Het was

dus niet zo verwonderlijk dat ik, mede op grond van de verhalen van mijn vader, op lagere schoolleeftijd al graag mijn vakanties in IJzerlo doorbracht.

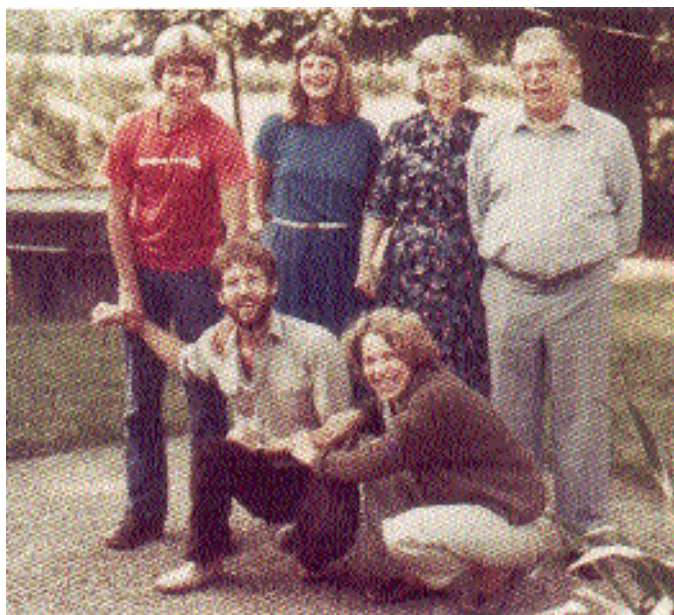
Dat begon in 1953. Bram, voor mij toen nog oom Bram, was inmiddels getrouwd met Thea Kaemingk [382]. De andere zussen van Bram waren allemaal al getrouwd en het huis uit. Oom Jan Hoopman was in 1950 overleden. Tante Anna, Bram en Thea woonden bij de smederij, weliswaar onder één dak, maar wel apart. Thea en Bram kregen vijf kinderen, waarvan er helaas één overleden is.

Spannende dingen

Wat was er nu zo bijzonder in IJzerlo?

Voor een jongen van mijn leeftijd, ik was toen ongeveer dertien jaar, gebeurden er spannende en onverwachte dingen. Naast voortzetting van de smederij van zijn vader was oom Bram begonnen met een groothandel en import van landbouwmachines. Zo mocht ik met oom Bram in de vrachtwagen mee naar Duitsland. Ik had weliswaar nog geen paspoort, met als gevolg dat ons bij enkele grensovergangen de doorgang geweigerd werd. Bram was een volhouder en probeerde het net zo lang, tot we er uiteindelijk toch door mochten. Ik was nog nooit in Duitsland geweest!

Ik herinner me nog goed dat oom Bram kaartjes had voor het circus in

Hoopman-familie
ca. 1980
staande l-r : Peter,
Mirjam, Thea en
Bram
zittend: Jan Willem
en Eva

Grensovergang Heurne-Hemden

Bocholt (Duitsland). We zouden er met zijn vijven naar toe: Jan Geven, Theo Bolwerk, Johan Kruisselbrink, oom Bram en ik. Oom Bram werd echter ziek en als plaatsvervanger ging mee, Gerrit Brunsveld van de *mölle* (van de molen).

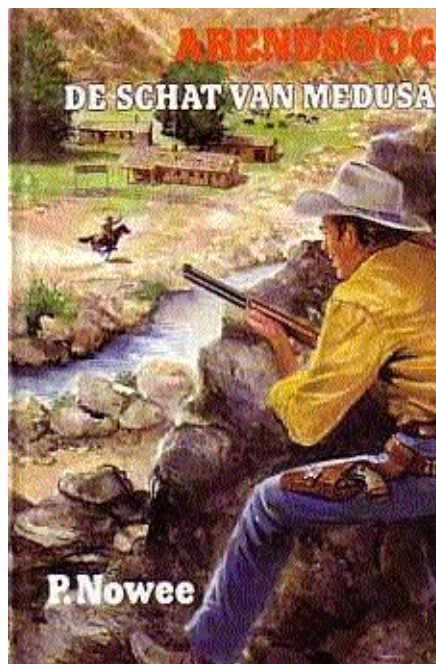
Na afloop van het circus begon het tweede bedrijf van die avond. Eerst gingen we aan bij *Café Wesselbaas* in de Spork (Duitsland) waar ze toen al een gokkast hadden! Je moest er 10 Pfennig in stoppen. Daar troffen we één van de vele jongens van Bruntink, wereldwijd bekend in IJzerlo, Suderwick en omstreken. Hij wilde dat wij nog langer zouden blijven; dat was onmogelijk, omdat in die tijd 's nachts om 12.00 uur de grenslagbomen dicht gingen en je niet meer met de auto *over de poal* kon. Ook daar werd iets op gevonden. We reden naar de grensovergang Suderwick/Dinxperlo, zetten de auto aan de andere kant van de poal (de slagboom), daarna liepen we terug naar *Gasthof Jägeringshof*, in de volksmond beter bekend als *Katrientje*. Daar werden tot in de kleine uurtjes ontzettend sterke verhalen verteld!

Tegen het ochtendgloren waren we weer terug in IJzerlo.

Naderhand heb ik gehoord dat Johan Kruisselbrink het van Bram behoorlijk voor zijn kiezen heeft gekregen. Hij als oudste van de groep, had moeten weten dat je zo'n snotneus van vijftien jaar nog niet mee kon nemen naar het cafe . . .

Arendsoog

Wie ontmoette ik ook op IJzerlo? Theo Somsen [227], zoon van oom Johan [226] en tante Marie [354] uit Arnhem. (Zie *Somsen Horizon*, pagina 2: *Theo Somsen, onze voorzitter*. Red.) Theo kwam in IJzerlo niet zo zeer om te werken, maar meer ter opluistering van het gezelschap én om te kunnen voldoen aan zijn literaire behoefte: Hij heeft al mijn Arendsoog boeken verslonden!

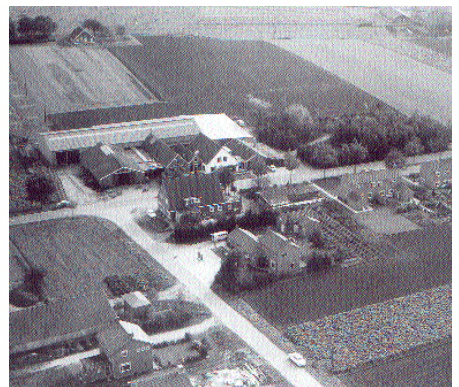
Arendsoog: De schat van Medusa

Hoopman Machines B.V.

De vakantieperiodes op IJzerlo heb ik altijd bijzonder fijn gevonden. Toen ik na de lagere school een richting

moest kiezen op de technische school, lag de keuze voor de hand: metaalbewerking! En, op aanraden van mijn vader, tevens elektrotechniek. Ik hoopte hierdoor na mijn schooltijd in vaste dienst te kunnen komen bij Bram, inmiddels Hoopman Machines B.V.

In 1957 kreeg ik een vast dienstverband. Ik ging van huis weg met de waarschuwendende woorden van mijn vader: *Denk erom; het is daar niet altijd feest; nu moet er gewerkt worden!* Dat heb ik naar eer en geweten gedaan.

Hoopman-bedrijven ca. 1960

Er werd voor huisvesting gezorgd: ik kwam bij Bram en Thea in de kost. Aanvankelijk ging ik elk weekeinde op de fiets naar Eibergen; maar de frequentie nam af. Ik voelde me in IJzerlo echt thuis, kreeg er veel vrienden, nam deel aan het verenigingsleven in *Het Gebouw*, aan de Oranjefeesten, enzovoort.

Bram en Thea vonden het wel gewenst ook te zorgen voor mijn geestelijk welzijn en daarom stuurden zij mij naar de catechisatie in Aalten. Een andere aanbeveling was om lid te worden van de *Knapenvereniging*. Maar toen ik vertelde dat dit in Eibergen niet zo'n succes was geweest, omdat mijn spijbelgedrag spreekwoordelijk was, hadden Thea en Bram hier begrip voor en hoefde ik dit dus niet. Bram had snel in de gaten dat het productiewerk mij niet zo lag, maar dat mijn belangstelling meer uit ging naar de handelsafdeling. Bij een dergelijk bedrijf moest je echter, zoals dat in hedendaagse bewoordingen heet, flexibel en breed inzetbaar zijn. Daarom heb ik op alle

afdelingen gewerkt. Zowel in het *Foezelhok*, zo werd de chemische afdeling genoemd, als bezig zijn met productiewerk en het bezorgen en demonstreren van machines.

Dick op de vrachtwagen

Over het bezorgen nog het volgende verhaaltje: Johan Kruisselbrink, die normaliter de bezorgingen deed, was met vakantie. De afleveringen moesten doorgaan en Bram vroeg mij of ik dat wilde doen. Probleempje: ik had wel het gewone rijbewijs maar nog geen rijbewijs voor vrachtwagens. Dat werd snel en efficiënt opgelost: ik zou gewoon rijden en Bram beloofde (vooraf) dat hij alle bekeuringen zou betalen. Ik heb een week lang over Neerlands wegen gereden, zonder één enkele bekeuring. Het moet gezegd worden dat Bram elke avond vol belangstelling informeerde, hoe het die dag gegaan was. Het was vaak erg laat geworden. Rijtijdenbesluit en tachometers bestonden toen nog niet. Het spreekt vanzelf dat ik het ook wel spannend en geweldig vond, dat hij zo veel vertrouwen in me had dat ik met de vrachtwagen de weg op mocht. Een geweldige ervaring was ook de zakenreis naar het buitenland. Verschillende landbouwmachines werden geïmporteerd maar wij deden ook aan export van door ons gebouwde machines. Eerst gingen we naar Frankfurt naar een autotentoonstelling; vervolgens naar München naar een landbouwtentoonstelling annex *Oktoberfeste*. De reis voerde verder naar Oostenrijk (de naam van het bedrijf weet ik niet meer) en tot slot naar Zwitserland, waar we een zakenrelatie bezochten aan de Züricher See. Voor een jongen van 19 jaar een geweldige ervaring! De reis duurde ongeveer een week.

Import van Tuinbouwmachines

In 1960 begon Bram met een nieuwe handelsactiviteit; I.T.M. Import Tuinbouw Machines. Deze werd gevestigd in een nieuw gebouw aan de overzijde van de Dinxperlosestraatweg. Op het kantoor werd de administratie gedaan door Wim Kämink; Bram vroeg mij of ik deze nieuwe tak van sport wilde opzetten en uitbouwen. Dat hield in: uiteraard machines verkopen, verzorgen van presentaties op beurzen en

Hoopman-medewerkers 1952
staande l-r: Bram Hoopman [381], Willem Hengeveld, Johan Kruisselbrink, Henk Heinen, Wim Navis [380], Jan Geven, Theo Bolwerk en Willem Westervelt.
zittend l-r: Thea Hoopman-Kaemingk [382], Anna Hoopman-Somsen [350] en Riek Westervelt met dochtertje

landbouwdagen, demonstreren, bezorgen, onderdelenvoorziening, repareren enz. Op jaarbasis reed ik ca. 80.000 km. Overigens met veel plezier.

Passie voor de BMW

Tot slot nog een mooi verhaal: het zal rond 1960-1961 zijn geweest. Op een zaterdag ging ik met Bram naar de Betuwe en Noord-Limburg om enkele relaties te bezoeken. Op de terugweg kwamen we langs een autohandelaar in Malden bij Nijmegen. Heel enthousiast riep ik tegen Bram, dat daar de auto stond die ik ooit nog eens wilde kopen: een BMW-Isetta! Bram reageerde zoals je dat van hem kon verwachten: hij stopte, draaide de parkeerplaats op en liep mee naar de bewuste BMW. Hij bekeek hem en vroeg: *'Is dat wat je zoekt; wil je die hebben?'* Voordat ik het goed en wel in de gaten had heeft hij de BMW gekocht. Aan de handelaar werd direct 300 gulden handgeld gegeven en de afspraak werd gemaakt dat ik de auto een week later kon ophalen. Op de terugweg realiseerde ik me pas goed, dat ik eigenlijk nog geen geld genoeg bij elkaar had gespaard om de auto te betalen. Ter geruststelling zei Bram, dat hij die 300 gulden handgeld wel *onder de klomp* zou schrijven en voor het restantbedrag werd een gunstige betalingsregeling getroffen. Met deze eerste BMW-Isetta werd de basis gelegd voor mijn BMW-passie. Er zijn in de loop der jaren nog vele BMW's gevolgd.

In 1963 kwam Rita Schuurman [409]

op kantoor te werken. Aangezien ik bijna hele dagen op pad was, was er nauwelijks sprake van kennismaking met haar. Dit werd anders toen we in januari 1964 elke dag naar de Landbouw RAI in Amsterdam gingen. Deze nauwere samenwerking resulteerde prachtig in onze huwelijksvoltrekking op 17 februari 1965. In januari 1965 heb ik mijn baan bij Hoopman Machines ITM beëindigd. Ik kwam thuis in Eibergen in de zaak van mijn vader te werken. Aan mijn IJzerlose periode bewaar ik heel goede herinneringen, met name aan Bram, Thea en hun kinderen. Hun gezin was voor mij een tweede thuis. We hebben in IJzerlo tot op de dag van vandaag goede vrienden en bekenden. Als het mogelijk is brengen we jaarlijks een weekend door op de camping van Eddy en Alice Sticker, voor familiebezoek en bezoek aan vrienden, veel Kämink's en oud-collega's. We hopen dit nog tot in lengte van jaren te kunnen doen.

Mijn eerste BMW

Deventer-Zutphen-Doesburg, vice versa

door Wim Somsen [518]

Op zaterdag 15 mei 2004 vervoerde de 'Eureka' een flinke groep Somsens over misschien wel de mooiste rivier van Nederland: de IJssel. Wim Somsen uit Dinxperlo klom ook aan boord en hij doet verslag van deze Somsen Boottocht en van het bezoek aan het pitoreske stadje Doesburg.

Onderweg in de auto naar Deventer horen we op de radio dat het Catshuis, de ambtswoning van onze premier, in de brand staat. En het is pas uitgebreid opgeknapt! Waar moet hij voortaan nu al die buitenlandse gasten ontvangen? Even later weet ik het antwoord. In de haven van Deventer! Op de rivier de IJssel ligt namelijk een prachtige rondvaartboot. Hij is ruim, gemakkelijk te beveiligen én een hapje en een drankje zijn aanwezig; dat is voldoende, lijkt me.

De 'Eureka' en Deventer

De Somsen Stichting organiseert voor de tweede keer een boottocht. Theo, als voorzitter van de stichting, ontvangt de gasten bij de loopplank. Ongeveer 75 personen worden verwacht; het dubbele aantal was mooier geweest als je kijkt naar de grootte van de boot.

Om 10 uur zijn de meeste mensen wel present. Alleen Emma Somsen uit Dinxperlo staat aan de verkeerde kant van de IJssel driftig naar ons te zwaaien. Verdwaald in Deventer door allerlei wegversperringen en omleidingen. Natuurlijk wachten we op haar en 10 minuten later komt ze aanrennen. Voor Emma zit de eerste etappe erop en dat deze pittig was is haar aan te zien.

Alle andere gasten hebben hun plaatsje in de boot al gevonden. De meesten zitten op het open dek in het zonnetje nog enigszins gerangschikt naar de tak waaronder men valt. Een aantal kinderen maakt goed gebruik van de grote eetzaal als speelterrein.

Met een licht briesje tegen vretrekken we om 10.20 uur richting Zutphen. Het is leuk om alles van het water te bekijken, het ziet er dan toch heel anders uit. Harmien Somsen uit Amsterdam heeft hiervoor een prachtige verrekijker en allen die dicht in haar buurt zitten informeert ze wat ze zoal via haar kijker ontdekt. Marco Somsen uit Aalten zet alles op de foto: dat wordt vast een volledige rapportage! Zo varende door de uiterwaarden van de IJssel komt er vanzelf een vredig en rustig gevoel over je.

Fotograferen en genieten

Binnen speelplezier en buiten een licht briesje tegen

En er is veel te zien! Stevige grote werkpaarden grazen tussen de vele rood- en zwartbonte koeien, we zien allerlei soorten vogels met en zonder jongen -Joep Iserief uit Amersfoort heeft zelfs een ooievaar gezien- een oude boer haalt gras met een ezelskar en een schilder redt zijn schildersezels en behoudt droge voeten door snel te verkassen, want de boegwolf van onze boot dreigt hem te overspoelen. Zo belanden we ongemerkt in Zutphen. De karakteristieke toren van de kerk valt meteen op. Aanleggen doen we niet want we moeten verder naar die andere Hanzestad: Doesburg. Ik ontmoet Henny, via Eibergen in Loenen aan de Vecht terechtgekomen en Ina uit Bergen op Zoom. Twee vrolijke dames die goed zijn voor de sfeer op de boot. Het zij hen vergeven dat ze wat laat waren bij het vertrek uit Doesburg. Hun lieve moeder maakte zich toen wel wat ongerust.

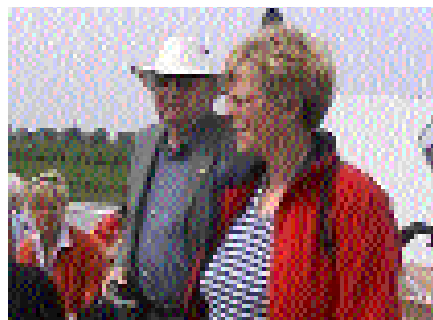

De Waag in Doesburg

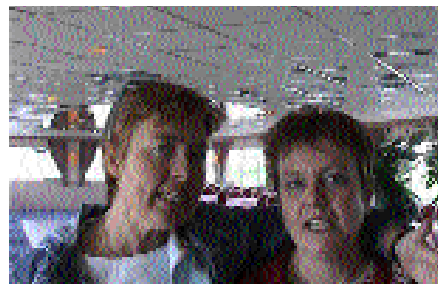
Dan bereiken we het mosterdstadje Doesburg. Op de kade staat een Somsen van de Zelhemse tak ons op te wachten. Doesburg is ook de geboorteplaats van Gree van Daatselaar-Somsen. Zij verzorgt daarom de rondleiding door het stadje waarbij de deelnemers een aantal pittige vragen moeten beantwoorden. Als je goed luistert en kijkt moet je de antwoorden weten. Maar

de Somsens kennende is goed luisteren wel eens een probleem. Ik dacht ook werkelijk alle antwoorden goed te hebben maar bij de latere prijsuitreiking wordt mijn naam tot mijn grote verdriet niet vermeld. Emma Somsen, bekomen van de ochtendschrik, Sien Overduin-Somsen uit Soest en Joke Somsen uit Lelystad (de zus van Dick Somsen uit Zwolle) zijn de gelukkigen.

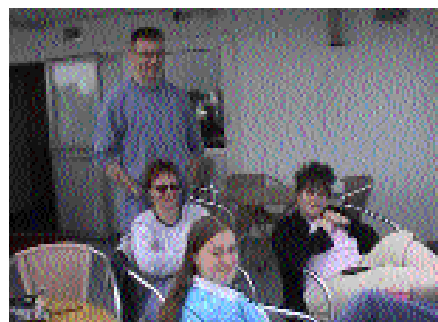
terugvaart. Dit is wel belangrijk want de brug bij Zutphen gaat op bepaalde tijden open; anders moet je een uur wachten. Onderweg bedankt onze voorzitter Theo ieder

Teun Hunse en Emma Somsen

Henny, Ina en nog meer reisgenoten

Gree en natuurlijk ook Jan: de complimenten voor je leuke rondleiding langs de vele historische panden en de toch wel moeilijke opdrachten. Leuk is ook te zien hoe enkele vooral vrouwelijke vrijwilligers restauratiewerkzaamheden verrichten. Met echte turf uit Duitsland worden afscheidingen in een binnentuin hersteld. Johan Somsen uit Epe is hierover zo enthousiast dat hij meteen aanbiedt om te helpen. Dit aanbod wordt niet direct op de juiste waarde geschat en later moppert hij dat de dames ook eigenlijk niet aantrekkelijk genoeg waren ... Terwijl de ene groep Doesburg heeft verkend zijn anderen neergestreken op een terras om de inwendige mens te versterken. Op bijna de afgesproken tijd beginnen we aan de

voor zijn of haar komst en wijst hij ook nog op de uitstalling in de eetzaal van de vele Somsen-attributen. Iedereen is nu ook in voor één of meerdere drankjes. Teun Hunse uit Canada (!) verbaast zich dat er geen whisky in de aanbieding is; dan maar een pilsje. Zo bereiken we ongemerkt weer onze Hanzestad Deventer. Na een handdruk of een zwaai zwermen de deelnemers weer over heel Nederland uit. Nagenietend van een erg leuke dag!

Badmeester, weet jij wat een vlieg doet in de melk?’

Over Ernst Jan Somsen (geb.1962), zweminstructeur

Jongens en meisjes voelen zich bij zweminstructeur Ernst Jan Somsen [254] uit Vorden in Gelderland als vissen in het water!

Zomaar een doordeweekse dag. De buitenthermometer geeft bijna 38 graden Celsius aan. Aan de rand van het zwembad *In de Dennen* staat een man. Rondom hem een groepje jongens en meisjes die vol aandacht naar de instructies van hun badmeester luisteren. Vervolgens springen ze achter elkaar in het water. Sommige kinderen hebben kleren aan, dat hoort bij de zwemles. Vanaf de kant klinkt luid en duidelijk de stem van Ernst Jan Somsen: ‘Kom op, Thomas, zwabberen met de benen. Armen gestrekt naar voren, Stijn, en hakken tegen de billen. Ik zie het al jongens, jullie kun-

nen het beter dan je moeder’. En zo gaat hij maar door, de kinderen volgen de aanwijzingen van hun zweminstructeur, zover ze het kunnen, met veel enthousiasme op. Dan springt ook Ernst Jan in het water. ‘Ik doe de schoolslag voor, kijk naar mijn armen en benen’. En dan nog een kwinkslag er tussen door: ‘Wisten jullie wel dat ik veel sterker ben dan jullie papa?’.

Aan het slot van de zwemles gaat Ernst Jan op één van de startplankjes aan het eind van het ‘diepe’ staan en ‘plonst’ hij de jongens en meisjes één voor één in het water.

‘En nu naar de overkant zwemmen’, zo luidt de laatste opdracht. De kinderen zwemmen inderdaad naar de overkant, de één wat vlugger dan de ander.

Klaar voor vandaag. Morgen is er weer een zwemles.

Toch is de zwemles nog niet helemaal ten einde. Ernst Jan roept de aanwezige ouders bij elkaar voor een korte nabespreking. ‘Ja beste vaders en moeders, jullie hebben het gezien, de kinderen moeten nog veel oefenen. Over een paar weken is het diploma zwemmen. Het zal voor een paar kinderen wel heel moeilijk worden. Ze beheersen nog niet alles. Voor de vaders en moeders is er ook huiswerk. Jullie moeten buiten de lessen om, iedere dag nog even met je kind oefenen. Vooral aandacht voor de beenslag. De kinderen moeten meer kracht in de benen ontwikkelen’. De ouders knikken en begrijpen het belang van Ernst Jan’s woorden. Oefenen en nogmaals oefenen. ‘Tot ziens!’

Ernst Jan geeft zwemles

Deskundig

Onder de parasol op het terras bij de kantine van het zwembad en onder het genot van een koel drankje, legt Ernst Jan Somsen ons op deskundige wijze uit, naar welke zwemles we hebben zitten kijken. 'Deze kinderen zijn in mei voor het eerst met zwemles begonnen. Twaalf kinderen. sommigen vier, sommigen vijf jaar oud. Bij dit groepje zal het inderdaad spannend worden of ze over veertien dagen het A-diploma zullen halen. Ik denk dat 70 tot 80 procent er klaar voor is. De kinderen die nog niet zover zijn, zullen uiteraard ook niet afzwemmen. Die blijven gewoon op les.

De ideale leeftijd voor een kind om met zwemles te beginnen is vijf jaar. Er zijn ongeveer vijftig klokuren zwemles nodig om te kunnen afzwemmen. We geven de kinderen vier keer per week dertig minuten les. 'Veilig goed leren zwemmen daar gaat het om', zegt Ernst Jan.

Vertrouwensband

Volgens hem is een vertrouwensband tussen zweminstructeur en kinderen heel erg belangrijk, 'Veel kinderen die voor het eerst naar zwemles gaan, kennen mij al wel een beetje via een broertje, zusje of vriendje. Bovendien ken ik de kinderen binnen een week allemaal bij hun voornaam', zo zegt hij. Dat betekent bijvoorbeeld in dit zomerseizoen dat hij zich zo'n driehonderd voornamen 'eigen' heeft gemaakt! 'Och, daar word je eigenlijk steeds handiger in', zegt Ernst Jan bescheiden.

'Een grapje op zijn tijd geeft ook een vertrouwensband. Daardoor zijn de contacten veel sneller gelegd'. Ook de kinderen laten zich wat grapjes maken betreft, niet onbetuigd. 'Badmeester, weet jij wat een vlieg doet in de melk?', zo vroeg een jongen van vier. 'Ik denk melk drinken', zegt Ernst Jan. 'Nee hoor, hij doet de schoolslag', zegt het jochie gierend van de lach!

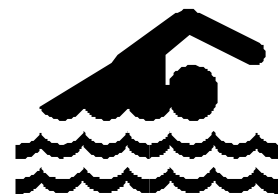
Een heel belangrijk aspect bij het leren zwemmen is: het kind vertrouwd maken met het water. Ernst Jan: 'Hier in Vorden beginnen

Vroeg beginnen is het beste!

Allemaal geslaagd, dank zij Ernst Jan

wij de lessen altijd vanaf verschillende kanten van het bad. Soms vanaf het ondiepe het water in, of vanaf de brug, of vanaf het eind van het diepe bad. Iedere keer anders. Ook van groot belang is dat de kinderen steeds les krijgen van dezelfde badjuf of badmeester.'

Meiden zijn doorzetters

Volgens Ernst Jan Somsen is er met name bij het leren zwemmen duidelijk verschil tussen jongens en meisjes. 'De meiden zijn echte doorzetters, ook hebben zij een beter gevoel voor balans. Het ritmegevoel is bij meisjes ook beter ontwikkeld. Kijk maar naar het turnen, de oefeningen op de evenwichtsbalk. Meestal zijn het meisjes op dit onderdeel.'

Een paar jaar geleden zijn de eisen bij het diploma zwemmen aangescherpt. De aanleiding daartoe was dat er toch regelmatig kinderen verdronken, die al wel in het bezit waren van het A-diploma. Met name gebeurde dat onder de allochtone kinderen. Een kind kan per ongeluk het water in geduwd worden, kan door de drukte in het zwembad in paniek raken. Dus terecht strengere eisen.'

Niet zo verwonderlijk dat Ernst Jan Somsen een warm voorstander van het schoolzwemmen is. Als gymleraar verbonden aan de basisschool *De Kraanvogel* verruilt hij in de zomermaanden de gymnastiek lessen voor zweminstructie.

Proefproject

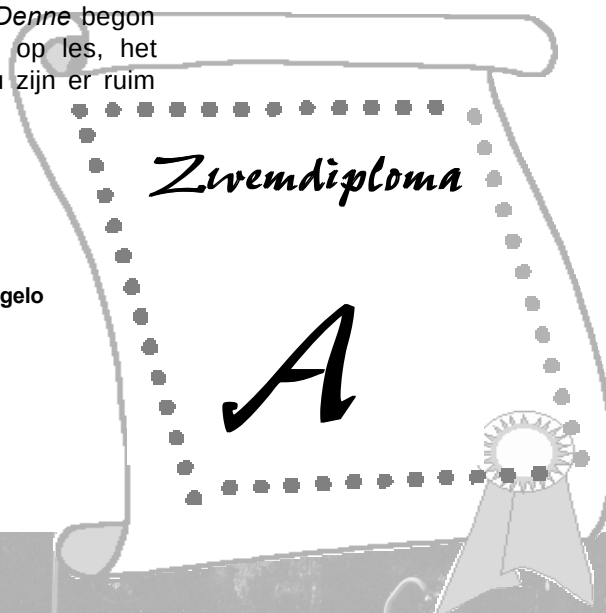
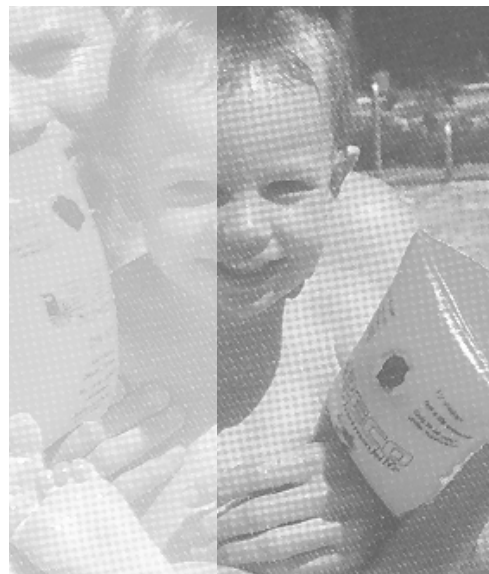
'Ik ben een paar jaar geleden begonnen met zwemlessen geven, toen wij op school twintig kinderen van asielzoekers hadden. Kinderen die niet konden zwemmen. Schoolzwemmen is tegenwoordig in Nederland geen verplichting meer. Gelukkig is de politiek thans druk bezig het weer in te voeren. In twintig steden in Nederland loopt een proefproject. Het is te hopen dat alles positief uitpakt, hoewel het in enkele grote steden logistiek al wel problemen geeft om de kinderen op tijd bij een zwembad te krijgen.'

Na de zomer is voor Ernst Jan het zwemseizoen voorbij, dan is hij weer gymnastiekleraar in een halve baan. Daarnaast werkt hij een dag in de week in Zelhem in het management van de 'Stichting Sport en Recreatie'. De rest van de tijd is hij werkzaam bij een sport- en adviesbureau.

'Heerlijk, deze afwisseling in banen', aldus Ernst Jan die zich de komende jaren tevens kan opmaken om zijn kinderen Daan [4055] van vijf en Evi [4868] van drie jaar oud het zwemmen bij te brengen. Vast en zeker dan ook in het bijzijn van zijn vrouw Ellen [3944]. Intussen groeit het aantal kinderen dat in Vorden zwemles krijgt jaarlijks met sprongen. Toen Ernst Jan Somsen vier jaar geleden in het zwembad *In de Denne* begon waren er 45 kinderen op les, het tweede jaar 180 en nu zijn er ruim 300 zwempupillen!

Een groot succes dus.

Bron: Contact Nieuws- en Advertentieblad, editie Hengelo

Camping- weekeinde IJzerlo

door Wim Somsen [518]

Cultuur en fietsen, smullen en slempen, maar ook genieten van de prachtige natuur en van elkaar: het komt allemaal aan bod tijdens een campingweekeinde.

Ons bestuurslid Wim Somsen herinnert zich nog goed hoe het er van 13-15 augustus 2004 aan toe ging op camping 't Hoftijzer.

Het is de eerste keer dat een voor-spelling in de uitnodiging voor het campingweekeinde niet helemaal uitkomt. We hebben altijd mooi weer staat in de aankondiging, deze keer echter is het donderdag zeer nat en voor de 'tenters' onder ons is het dus even doorbijten. Gelukkig heeft het bestuur in haar grote wijsheid een vergadering gepland bij huize Somsen in Dinxperlo en kan iedereen de zwaarste buien daar eenvoudig trotseren; de bestuurs-leden doen dat door langdurig te vergaderen.

Vrijdag is de camping weer aardig volgelopen met onze vaste gasten; maar ook een nieuw gezicht zoals de familie ter Horst-Somsen uit Dinxperlo heeft een plekje gevonden. Annie en Ap zijn zelfs zo enthousiast dat ze als laatste de camping hebben verlaten! De vrijdag wordt verder gevuld met het hernieuwen of verbeteren van de familiebanden, het doen van de nodige boodschappen, het fietsen in de mooie omgeving van Aalten en Dinxperlo en 's avonds wordt het met behulp van een drankje toch nog vrij laat.

Met een vrij klein maar zeer geïnteresseerd groepje wordt zaterdagmorgen onder leiding van Helmut Somsen uit Wertherbruch (Duitsland) een bezoek gebracht aan Schloss Anholt. In hoog tempo worden we door de prachtig aangeklede vertrekken van het kasteel geleid. We bewonderen de prachtige Blaeu-

De familie Somsen-Somsen op bezoek bij de familie Salm-Salm

atlassen, de mooie collectie schilderijen waaronder een echte Rembrandt. Aan de muren kijken de nazaten van de familie Salm-Salm op ons neer. Aardig is om te horen dat er sinds enkele jaren weer een echte Salm-Salm in een aantal vertrekken van het kasteel woont. Genietend op het terras van een warm zonnetje, kijkend over de kasteelgracht en voorzien van koffie of andere drank gebracht door een mevrouw die duidelijk niet haar beste dag heeft, besluiten we dit bezoek aan de 'Wasserburch'.

Henk Somsen en zijn Golden Retrievers

Zaterdagmiddag brengen we ons gebruikelijke bezoek aan het Japikshuis in IJzerlo. De familie Veerbeek ontvangt ons weer gastvrij en onze dank laten we vergezellen van een bloemetje en de bekende fles(sen) citroenbrandewijn. Daarna wordt er geproost op de prima in het groen gestoken lindeboom.

Plotseling haalt Johan Somsen een 'wonderapparaat' uit zijn zak en begint te zagen aan één van de afrasteringspaaltjes rond de boom. Is de citroen hem naar zijn hoofd gestegen? Nee hoor, hij wil alleen maar demonstreren dat hij een apparaatje bij zich heeft dat alles kan. Even later wordt dan ook met veel moeite met hetzelfde apparaatje het herdenkingsplaatje verwijderd, want er is besloten dat Henk Somsen uit Dinxperlo deze zal oppoetsen en als nieuw weer zal plaatsen. Terzijde wil ik vermelden dat 's avonds blijkt dat het 'wonderapparaat' van Johan niet eens een kurkentrekker bevat!

Nadat nog enkelen enige momenten op het IJzerlose feest hebben doorgebracht, waar de vogel maar moeilijk naar beneden wilde komen, besluiten we de dag met onze bekende barbecue.

Ruim 35 mensen doen mee. Onze huisleverancier Rudolf Brunsveld heeft alles weer prima verzorgd. Eten en drinken voldoende, het weer is prima en de stemming uitstekend. Marco Somsen laat zijn foto's van de bootreis zien. Voor Henk Somsen wordt gezongen want hij is vandaag jarig. Wanneer de laatsten het bed opzoeken slaat de klok niet zo vaak. Tot volgend jaar klinkt het gedempt.

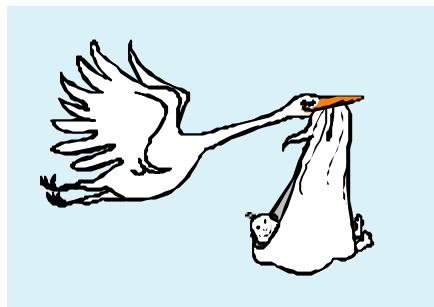
Familieberichten

In deze rubriek attenderen wij u op de familieberichten die ons bereiken. Wij geven deze graag aan u door en bedanken iedereen, die de moeite nam ons op de hoogte te stellen van de blijde of droevige gebeurtenissen in hun en onze familie.

Dit stelt onze adviseur, Dick Somsen uit Zwolle, in staat ons genealogisch bestand 'up to date' te houden zodat wij hierover kunnen berichten in Somsen Horizon.

Wij stellen het zeer op prijs als u uw familieberichten toezendt aan ons secretariaat:

Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort.

Geboren

05-06-2002:

Jona [5351] z.v. Robert Martin Somsen [1422] en Hilegien Meilink [4381]

17-11-2003:

Boudy Ferdi Simcha [5344] z.v. Robertus Theodorus Wenekendonk [3875] en Maruschka Elisa Jeanette Somsen [2881]

17-04-2004:

Robin Pieter Ivo [5350] z.v. Peter Henri Bancken [5347] en Elisabeth Corinne Rodenburg [600]

Gehuwd

17-08-2004: Johannes (Hans) Somsen [64] en Theodora Arnolda (Dorrih) Hillenbrink [5357]

Een platina-bruifloft!

De 97-jarige Frits Schuurman [1957] en de 92-jarige Dien Schuurman-Somsen uit Dinxperlo vierden op 23 mei 2004 hun 70-jarig huwelijksfeest. Samen met hun negen kleinkinderen, veertien achterkleinkinderen én een bloemengroet van de Somsen Stichting.

Overleden

01-05-2004:

Catharina van Erp-de Korte [2918]
83 jaar
Haren

29-05-2004:

Maria Johanna (Marietje) Visschers-Somsen [1853]
52 jaar
Borculo

12-06-2004:

Johanna Wilhelmina Beek [662]
84 jaar

24-07-2004:

Daniël Jasper (Niels) Somsen [677]
44 jaar
Wassenaar

Somsen Boottocht
15 mei 2004
Deventer-Zutphen-Doesburg
vice versa

